

Turecko: Země, kde jsou křesťané vnímáni jako hrozba

Vrah tří protestantských křesťanů v turecké Malatya (400 000 obyvatel) minulý týden (17. dubna 2007) vyděsil svět. Tato událost činí ještě jasnější vnitřní napětí, která v Turecku existují, konkrétně ta napětí, která způsobují různá protichůdná hnutí a ideologie, které rozdělují tureckou společnost. Svoboda náboženského vyznání zůstává v Turecku stále vzdáleným cílem.

Komentář Christine Schirmacher

Nejprotichůdnější představitelná společenská hnutí v Turecku spouštějí smrt přinášející napětí. My vidíme pro-evropsky orientovanou „osvícenou“ elitu, která je často vzdělána ve státních školách a v rámci níž se ženy těší svobodě činit svá vlastní rozhodnutí a žít své životy dle své vlastní vůle, vidíme také velký počet vyznavačů tradičního islámu s jeho konzervativním oddělením muže a ženy v rámci předepsaných rolí a vidíme také kombinaci radikálního nacionalismu s náboženským extremismem, který často vnímá „křesťanský“ Západ jako hrozbu a reaguje na něj násilím. Tato posledně jmenovaná skupina vnímá samotnou existenci křesťanů na turecké půdě jako bezprostřední útok, který podle nich hrozí podkopat jednotu a charakter tureckého národa a tato hrozba se stává podle nich dále netolerovatelnou v okamžiku, kdy se křesťané veřejně přihlásí ke své víře.

Turecko: země, která je daleko od svobody vyznání

Svoboda vyznání v Turecku zůstává vzdáleným cílem, přinejmenším pokud je této svobodě rozuměno v západním smyslu; tedy v té podobě, v jaké se jí těší všechny náboženské skupiny v západních demokraciích. I přes a v nesouladu s významnými pozitivními změnami v turecké legislativě, které jsou spojeny s nadějí Turecka vstoupit do Evropské unie, je křesťanům stále podstatně bráněno ve svobodné realizaci jejich náboženského života. Toto je jasně vidět především v takových oblastech, jako je nákup nemovitého majetku, výstavba pro náboženské účely a vzdělávání vlastních dětí. Čas od času se dokonce objevují pokusy křesťany zavražďovat při mších či tato náboženská shromáždění narušit. Křesťané v Turecku měli už v minulosti dobrý důvod, aby se obávali, zda by je bezpečností síly skutečně ochránily před útoky na jejich majetky a životy, jimiž bylo často vyhrožováno, a měli dobré důvody pro tyto obavy už před touto nedávnou tragédií.

Turecko: země, kde se muslimové stávají křesťany

Když vládne otroctví a útlak, lidé se začínají ptát. I přes společenské předsudky a hrozby, někteří se odvracejí od islámu a konvertují ke křesťanství. Nezávislé evangelikální církve v Turecku jsou jedinými církvemi v zemi, které zažívají významný růst, a to i přesto, že celkový počet jejich členů, který činí asi 4 000 osob, je stále velmi malý. Je to však jejich pouhá existence, co spouští násilné nepřátelství

a odpor. Přítomnost takového extrémního odporu ze strany radikálních skupin, kterému není efektivně bráněno ze strany bezpečnostních sil, je potvrzena hned sérií nedávných událostí v této zemi: vražda katolického kněze Santora v Trabzonu v roce 2006, která byla provedena pravděpodobně jako odplata za urážku Mohammeda dánskými karikaturisty; stále nedošetřená vražda novináře Hranta Dinka, která se stala před několika měsíci; a nyní toto brutální zabití tří protestantů, kteří nedělali nic víc, než že ke koupi nabízeli Bible.

Turecko: země, kde děje agresivní obracení na víru?

Musíme přestat užívat bezmyšlenkovitá klišé při informování o této situaci. Jedny z hlavních německých novin na dálku zjistili, že tři zavraždění křesťané v Turecku byli „agresivní misionáři“. Chtějí snad tyto noviny informovat s použitím této terminologie, aby daly najevo, že reakce vražedníků byla nějak srozumitelná či přijatelná? Nikdo v Turecku agresivně neobrací na víru, pokud nechce být okamžitě zatčen či vyhoštěn ze země. Ale když se lidé chtějí ptát a chtějí diskutovat o své vlastní víře a o křesťanské víře a když lidé dokonce chtějí být jen vlastní Bibli, pak jde o základní lidské právo, aby jim bylo umožněno přemýšlet, hovořit a kupovat si knihy, a to dokonce i Bible.

Prof. Dr. Christine Schirrmacher je odbornicí na islámská studia, akademickou ředitelkou Institutu islámských studií v Bonnu a autorkou několika knih o islámu. Jejím nejposlednějším titulem je *Islam und christliche Glaube: Ein Vergleich (Islám a křesťanská víra: srovnání)*; kniha byla vydána nakladatelstvím Hänssler Verlag v Německu.

Jeden z tureckých mučedníků, Nacati Aydin, byl studentem studijního centra Semináře Martina Bucera v turecké Ankaře. (www.bucer.eu) Doktoři Schirrmacher a Johnson vyučují v různých studijních centrech Semináře Martina Bucera. Seminář Martina Bucera spustil sbírku, jejímž účelem je podpora vdovy po panu Aydinovia jeho dvou malých dětí. Kdokoli může přispět do této sbírky, nechť kontaktuje Dr. Johnsona na Johnson.thomas.k@gmail.com či prag@bucer.de